31988R0411

1988 2 13 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 40/25

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 411/88
1988 m. vasario 12 d.
dėl intervencinių supirkimo, saugojimo ir realizavimo priemonių finansinių sąnaudų apskaičiavimo metodikos ir taikytinos palūkanų normos

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1978 m. rugpjūčio 2 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1883/78, nustatantį intervencijų finansavimo iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo Garantijų skyriaus bendrąsias taisykles [1], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2095/87 [2], ypač į jo 5 straipsnį,

kadangi nuostatos dėl intervencinių supirkimo, saugojimo ir realizavimo priemonių finansavimo sąnaudų apskaičiavimo, iš pradžių nustatytos Komisijos reglamente (EEB) Nr. 467/77 [3] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 331/87 [4], yra keistos keletą kartų nuo jų priėmimo; kadangi dėl to, kad atitinkamų tekstų yra daug, jie sudėtingi ir išsklaidyti po įvairius *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* numerius, jais sunku naudotis ir jiems trūksta teisiniams aktams privalomo aiškumo; kadangi tie tekstai turėtų būti konsoliduoti;

kadangi pagal Reglamento (EEB) Nr. 1883/78 4 straipsnio 1 dalį kiekvienais finansiniais metais kiekviena valstybė narė parengia ataskaitą, kurioje fiksuojami grynieji atitinkamų intervencinių agentūrų patirti nuostoliai;

kadangi tokiose ataskaitose fiksuojamos finansinės sąnaudos, kurios turi būti apskaičiuojamos taikant metodiką ir palūkanų normą, nustatytą pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70 [5] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3769/85 [6], 13 straipsnyje nustatytą tvarką;

kadangi finansinės sąnaudos turėtų būti apskaičiuojamos pagal tokį metodą, kuris atsižvelgtų į atsargų apimtį, įvairius prekių pateikimo intervencijai būdus, į saugojamų prekių nuvertėjimą nuo finansinių metų pradžios ir intervencinių produktų kainų pokyčius per finansinius metus; kadangi tokį apskaičiavimo metodą turėtų būti lengva taikyti;

kadangi palūkanų norma turi būti būdinga Bendrijoje vyraujančiai pinigų kainai;

kadangi siekiant užtikrinti, kad Bendrijos biudžetas ir toliau būtų vykdomas tinkamomis sąlygomis, Reglamentu (EEB) Nr. 1883/78 Komisija įgaliojama 1986, 1987 ir 1988 biudžetiniams metams nustatyti vienodą palūkanų normą, mažesnę už jų tipinį lygį; kadangi apskaičiuojant šios rūšies išlaidas į biudžetinių metų išlaidas įtraukiamos reikšmingos veiklos išlaidos nuo praėjusių metų spalio 1 d. iki kitų metų rugsėjo 30 d.; kadangi tokiomis aplinkybėmis palūkanų norma yra sumažinta iki 7 %;

kadangi pagal Reglamento (EEB) Nr. 1883/78 5 straipsnio antrą dalį Komisija įgaliojama nustatyti vienodą mažesnę palūkanų normą toms valstybėms narėms, kurių palūkanų sąnaudos yra mažesnės už palūkanų sąnaudas, apskaičiuojamas taikant vienodą palūkanų normą; kadangi nuo 1985 m. gruodžio 1 d. nustatyta 7 % vienoda palūkanų norma; kadangi palyginti su 1985 m., palūkanų normos dviejose valstybėse narėse 1986 m. pasidarė mažesnės už vienodą palūkanų normą; kadangi tose valstybėse narėse turėtų būti nustatyta taikytina speciali palūkanų norma;

kadangi Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1883/78 7 straipsnis numato, kad produktams nuvertėjant dėl saugojimo, tokio nuvertėjimo finansinės pasekmės užregistruojamos, ir į jas atsižvelgiama intervencijos pradžios metu; kadangi finansinių sąnaudų, pagal kurias nustatomi intervencinių agentūrų grynieji nuostoliai, apskaičiavimo pagrindas tuomet pasikeičia; kadangi dėl to apskaičiuojant vidutinę produktų tonos vertę reikia atsižvelgti į atitinkamą nuvertėjimą;

kadangi pagal bendro rinkos organizavimo taisykles galima priimti nuostatas, leidžiančias už intervencinės agentūros supirktus produktus mokėti po tam tikro laiko; kadangi dėl to reikia koreguoti palūkanų apskaičiavimo metodiką, atsižvelgiant į mokėjimo terminą, jei taisyklėse tai numatyta;

kadangi kai už intervencinės agentūros supirktus produktus mokama po tam tikro laiko, apskaičiuojant mokėtinas palūkanas reikia sumažinti kiekius; kadangi paaiškėja, kad dėl ilgo mokėjimotermino ir finansinių metų pabaigoje tam tikruose sektoriuose superkamų didelių produktų kiekių, dėl tokio sumažinimo

(1) OL L 216, 1978 8 5, p. 1.
(2) OL L 196, 1987 7 17.
(3) OL L 62, 1977 3 8, p. 9.
(4) OL L 32, 1987 2 3, p. 10.
(5) OL L 94, 1970 4 28, p. 13.
(6) OL L 362, 1985 12 31, p. 17.

gali būti gautas neigiamas rezultatas; kadangi norint į tai atsižvelgti reikia koreguoti apskaičiavimo metodiką;

kadangi bendro rinkos organizavimo ar Bendrijos skelbiamų konkursų taisyklėse dėl intervencinių žemės ūkio produktų pardavimo, tokių produktų pirkėjui gali būti numatytas tam tikras laikas produktams išsivežti, kai tik už juos buvo užmokėta; kadangi, atsižvelgiant į tokį leistiną produktų išvežimo laiką, būtina pakeisti palūkanų apskaičiavimo metodiką;

kadangi intervencinių agentūrų sandėliuose susikaupus ypač daug žemės ūkio produktų Komisija tam tikrais atvejais yra numačiusi tam tikrą laiką, per kurį galima sumokėti už produktus po to, kai pirkėjas juos iš sandėlio išveža; kadangi dėl to, norint atsižvelgti į tokius mokėjimo terminus, kaip išimtinę priemonę tokio pardavimo atvejams reikėtų taikyti koreguotą palūkanų apskaičiavimo metodiką;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka EŽŪOGF komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3247/81 ([1]) 1 straipsnio 1 dalies b punkte minimos palūkanų sąnaudos apskaičiuojamos taikant minėto reglamento 3 straipsnyje ir 4 straipsnio 2 dalyje nustatytą palūkanų normą vidutinei vienos intervencinio produkto tonos vertei, gautą skaičių padauginus iš vidutinio atsargų kiekio per atitinkamus finansinius metus.

2. Vidutinė vienos produkto tonos vertė apskaičiuojama pirmą finansinių metų dieną sandėlyje buvusių produktų vertės ir per tuos metus supirktų produktų vertės sumą padalijus iš pirmą finansinių metų dieną sandėlyje buvusių produktų kiekio ir per tuos finansinius metus supirktų produktų kiekio sumos.

3. Vidutinės atsargos per finansinius metus apskaičiuojamos sudėjus kiekvieno mėnesio pradžioje esančias atsargas ir kiekvieno mėnesio pabaigoje esančias atsargas ir tokiu būdu gautą kiekį padalijus iš finansinių metų dvigubo mėnesių skaičiaus.

([1]) OL L 327, 1981 11 14, p. 1.

2 straipsnis

1. Kai pagal Reglamento (EEB) Nr. 1883/78 7 straipsnį tam tikram produktui yra nustatytas nuvertėjimo koeficientas, per finansinius metus supirktų produktų vertė apskaičiuojama supirkimo kainą padauginus iš to koeficiento.

Produktų, kurių vertės sumažėjimas yra nustatytas pagal Reglamento (EEB) Nr. 1883/78 8 straipsnio antrą pastraipą, vidutinės atsargos apskaičiuojamos prieš vertės sumažėjimo, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant vidutinę vertę, įsigaliojimą.

2. Kai bendro rinkos organizavimo taisyklėse yra numatyta, kada už intervencinės agentūros supirktus produktus negalima sumokėti nepraėjus mažiausiai mėnesiui nuo patvirtintos pristatymo dienos, vidutinės atsargos, apskaičiuotos pagal šio straipsnio 3 dalį, sumažinamos kiekiu, apskaičiuotu pagal formulę:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

Q = per finansinius metus supirkti kiekiai,

N = mažiausias mėnesių, per kuriuos reikia sumokėti už produktus, skaičius.

Atliekant tokį apskaičiavimą, taisyklėse nurodytas minimalus laikotarpis laikomas laikotarpiu, per kurį reikia sumokėti už produktus. Tariama, kad mėnuo turi 30 dienų. Mėnesio dalis, ilgesnė kaip 15 dienų, laikoma visu mėnesiu; į mėnesio dalį, lygią 15 dienų ar trumpesnę, atliekant tokį apskaičiavimą neatsižvelgiama.

Jei pritaikius sumažinimą, minimą šios dalies pirmoje pastraipoje, ir apskaičiavus vidutines atsargas metų pabaigoje, gaunamas neigiamas skaičius, jį reikia atimti iš apskaičiuotų kitų finansinių metų vidutinių atsargų.

3. Kai intervencinių agentūrų parduodamiems produktams taikomos bendro rinkos organizavimo taisyklės ar pranešimo dalyvauti konkurse sąlygos tokių produktų pirkėjams po to, kai jie sumoka už produktus, numato tam tikrą laikotarpį produktams išsivežti ir kai tas laikas yra ilgesnis nei 30 dienų, finansinės sąnaudos, apskaičiuotos pagal aukščiau išdėstytas šio straipsnio dalis, sumažinamos suma, gauta pagal šią formulę:

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

V = pirkėjo sumokėta suma,

J = dienų skaičius nuo sumokėtos sumos gavimo dienos iki produktų išvežimo, atėmus 30 dienų,

i = 3 straipsnyje nurodyta palūkanų norma.

4. Kai intervencinės agentūros žemės ūkio produktus parduoda vadovaudamosi specialiais Bendrijos reglamentais, ir nuo produktų išvežimo iki sumokėjimo faktiškai praeina daugiau nei 30 dienų, finansinės sąnaudos, apskaičiuotos pagal aukščiau išdėstytas šio straipsnio dalis, padidinamos suma, gauta pagal šią formulę:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

M = pirkėjo sumokėta suma,

D = dienų skaičius nuo produktų išvežimo iki sumokėtos sumos gavimo dienos, atėmus 30 dienų.

i = 3 straipsnyje nurodyta palūkanų norma.

3 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 1883/78 5 straipsnyje minima palūkanų norma nustatoma 7 %.

4 straipsnis

1. Jei valstybės narės turimos palūkanų sąnaudos bent 6 mėnesius yra mažesnės už vienodą visoje Bendrijoje nustatytą palūkanų normą, tai valstybei narei nustatoma speciali palūkanų norma.

2. Laikotarpiui prasidedančiam nuo 1986 m. gruodžio 1 d. speciali palūkanų norma yra:

— Vokietijai — 6 %,

— Nyderlandams — 6 %.

5 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 467/77 panaikinamas.

6 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1988 m. vasario 12 d.

Komisijos vardu

Frans ANDRIESSEN

Pirmininko pavaduotojas